

انتخابات

روزنامه صبح ایران

روز قدس در غیاب رهبر شهید

قلب‌ها با آرمان‌های آزادی‌خواهی

می‌تپند

اخبار

روسیه و چین این قطعنامه را وتو نکردند

تقیح ندایم استفاده ابزاری آمریکا از شورای امنیت

سخنگوی وزارت امور خارجه با تاکید بر اینکه قطعنامه دپروز شورای امنیت سازمان ملل درباره ایران، فراتر از اختیارات قانونی و کاملاً غیرقانونی است؛ تصریح کرد: هیچ چیزی نمی‌تواند حق ذاتی یک ملت برای دفاع از خود را نادیده بگیرد. به گزارش ایرنا، «اسماعیل یقانی» سخنگوی وزارت امور خارجه شامگاه پنجشنبه ۲۱ اسفند ماه در واکنش به قطعنامه روز گذشته شورای امنیت علیه ایران در حساب کاربری خود در شبکه ایکس نوشت: «قطعنامه دپروز شورای امنیت سازمان ملل درباره ایران، فراتر از اختیارات (ultra vires) این نهاد و کاملاً غیرقانونی است؛ هیچ چیز نمی‌تواند مانع از حق ذاتی یک ملت برای دفاع از خود شود.» وی ادامه داد: «این قطعنامه اصول بنیادین منشور سازمان ملل متحد و حقوق بین‌الملل را تحریف کرده است. این اقدام نشان‌دهنده زوال شورای امنیت است که نتیجه ابزاری شدن این شورا توسط ایالات متحده برای پیشبرد مطامع غیرقانونی او می‌باشد.» یقانی افزود: «شورا باید به‌طور صریح و بدون ابهام، تجاوز نظامی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران را محکوم می‌کرد. اما در عوض، ایران را محکوم نمود. حامیان این قطعنامه عمداً این واقعیت آشکار را نادیده گرفتند که ایران در حال دفاع از خود در برابر یک اقدام تجاوزکارانه آشکار و بی دلیل از سوی دو رژیم زورگو است؛ طرفه اینکه یکی از این دو رژیم، عضو دائم همین شورا هم هست.» سخنگوی وزارت خارجه گفت: «هیچ کشوری نباید هیچ‌گونه کمک و مساعدتی به جنگ غیرقانونی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه ایران ارائه دهد. این تجاوز مداوم علیه ایران بدون استفاده از پایگاه‌ها و دارایی‌های نظامی آمریکا که در قلمرو کشورهای حوزه خلیج فارس مستقر هستند، امکان‌پذیر نبود.»

وی خاطرنشان کرد: «جمهوری اسلامی ایران هیچ قصدی برای نقض حاکمیت یا تمامیت ارضی همسایگان خود ندارد و تاکنون حداکثر خویشتن‌داری را به خرج داده است. نیروهای مسلح ما کاملاً متعهد به رعایت حقوق بین‌الملل بشردوستانه هستند، اهداف خود را با نهایت دقت و احتیاط انتخاب می‌کنند و صرفاً پایگاه‌ها، تأسیسات و دارایی‌های نظامی‌ای را هدف قرار می‌دهند که توسط متجاوزان برای انجام جنگ غیرقانونی علیه ملت ایران مورد استفاده قرار می‌گیرند.»

به گزارش ایرنا، قطعنامه پیشنهادی ضد ایرانی بحرین در نشست روز چهارشنبه به وقت محلی (۲۰ اسفند ۱۴۰۴ برابر با ۱۱ مارس ۲۰۲۵) شورای امنیت سازمان ملل و در دوازدهمین روز از حمله آمریکا و اسرائیل به ایران تصویب شد. پیش نویس قطعنامه پیشنهادی بحرین که در این نشست شورای امنیت تصویب شد، به نمایندگی از کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس (GCC)، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی و امارات متحده عربی ارائه شد. قطعنامه پیشنهادی بحرین با ۱۳ رای موافق و دو رای ممتنع روسیه و چین و بدون هیچ رای مخالف به تصویب رسید. روسیه و چین این قطعنامه را وتو نکردند. در این قطعنامه ضد ایرانی، بجای محکوم کردن تجاوز آمریکا و اسرائیل، جای قربانی و متجاوز تغییر کرده و صرفاً پاسخ و دفاع جمهوری اسلامی ایران از حاکمیت و تمامیت ارضی خود محکوم شده است. در این قطعنامه (۲۸۱۷) همچنین بر حمایت از تمامیت ارضی، حاکمیت و استقلال سیاسی بحرین، کویت، عمان، قطر، عربستان سعودی، امارات و اردن تاکید شده است.

این روزها بسیاری از کاسبان یک جمله در ذهن دارند: اسفند ۱۴۰۴ نه لحظه‌ای و نه حتی ذره‌ای بوی عید نمی‌دهد. جای آن بوی اضطراب است، بوی جنگ و خون و تعلیقی ادامه‌دار...

به گزارش اقتصادنیوز، اسفند همیشه برای بازار ایران ماه نجات بود؛ ماهی که کاسبان به آن امید داشتند تا بدهی‌های عقب‌افتاده را صاف کنند، چک‌ها را پاس کنند و با دست پُر به سال جدید برسند. اما اسفند امسال نه بوی عید می‌دهد، نه بوی خرید. اسفند امسال بوی جنگ می‌دهد؛ بوی اقتصادی که نمی‌چرخد، بازارهایی که خلوت مانده‌اند و شغل‌هایی که بعضی هنوز سرپا هستند، بعضی زمین خورده‌اند و بعضی در میان ماندن و رفتن معلق مانده‌اند.

امید در بازارها از دی ماه لرزید

در اقتصاد خرد ایران یک قانون نانوشته وجود دارد؛ حتی اگر کل سال رکود باشد، اسفند می‌تواند بازار را نجات دهد. فروش شب عید معمولاً آن قدر پررونق است که کاسبان بتوانند بدهی‌ها را صاف کنند و نفس تازه‌ای برای سال بعد بگیرند.

اما امسال این قاعده از همان دی ماه به هم خورد. اعتراضات و محدودیت‌های اینترنتی نخستین ضربه را به کسب‌وکارها زد. بسیاری از شغل‌هایی که به شبکه‌های اجتماعی و اینترنت وابسته بودند، ناگهان مشتریان خود را دست دادند. در حالی که بازار هنوز در تلاش بود از این شوک خارج شود، از ۹ اسفند فضای کشور وارد شرایط جنگی شد؛ وضعیتی که عملاً آخرین امید بازار شب عید را هم از بین برد. خیابان‌ها خلوت‌تر شدند، خریدهای نوروزی متوقف شد و بسیاری از مغازه‌ها حتی ویتترین عید هم نچیدند. اسفند امسال نه شبیه اسفندهای گذشته است و نه حتی شبیه ماه‌های معمولی سال؛ اقتصادی است که در حالتی از پلاتیکفی و انتظار متوقف مانده است.

اقتصادنیوز: نسل جوان و نوجوان ایران که تجربه مستقیمی از جنگ ندارد، حالا ناگهان خود را در فضایی می‌بیند که بوی نااطمینانی می‌دهد. نسلی که جنگ را بیشتر در کتاب‌های تاریخ یا روایت‌های پدر و مادر شنیده بود، اکنون باید با نوعی زیست در سایه آن کنار بیاید.

سقوط آرام فروشگاه‌های آنلاین

اولین قربانیان این وضعیت، کسب‌وکارهای آنلاین بودند. در سال‌های اخیر هزاران فروشگاه کوچک در شبکه‌های اجتماعی شکل گرفته بود؛ از فروش لباس و لوازم آرایشی گرفته تا صنایع دستی و غذاهای خانگی. این کسب‌وکارها با سرمایه‌های کوچک اما امیدهای بزرگ شروع شده بودند و بخش مهمی از اقتصاد خرد شهری را شکل می‌دادند.

بسیاری از فروشندگان آنلاین می‌گویند در دوره‌های قطعی اینترنت فروش آنها تا حدود ۷۰ تا ۸۰ درصد کاهش پیدا کرده است. هر روز اختلال در اینترنت می‌تواند میلیون‌ها دلار به اقتصاد کشور خسارت وارد کند و پشت این عدد، هزاران کسب‌وکار کوچک قرار دارد.

بسته اضطراری حمایت از تولید

فرست جدید برای بنگاه‌ها یا ریسک تازه برای بانک‌ها؟

صفحه ۵

داستان شهرهایی که با وجود جنگ هنوز زنده‌اند

غیر نظامیان در خط مقدم رنج

یعنی پدری که در تاریکی شب، چشم به سقفی دوخته که هر لحظه ممکن است فرو بریزد. یعنی کودکی که هنوز نمی‌داند جنگ چیست اما از صداهای مهیب می‌ترسد.

غیرنظامیان بیشترین بهای جنگ را می‌پردازند

در چنین شرایطی، غیرنظامیان بیشتری بهای جنگ را می‌پردازند. مردمی که هیچ سلاحی در دست ندارند و تنها دارایی‌شان خانه‌ای است که برای ساختنش سال‌ها تلاش کرده‌اند. خانه‌هایی که باید امن‌ترین جای جهان باشند گاهی در چند ثانیه به تلی از آوار تبدیل می‌شوند.

در میان این روایت‌ها، نام کودکان بیش از همه دل‌ها را می‌فشارد. کودکانی که قرار بود صبحشان را با زنگ مدرسه آغاز کنند، با صدای انفجار از خواب می‌پرند.

شرح در صفحه ۸

جنگ و تهدید ثبات آموزشی	آژانس بین‌المللی انرژی هشداد داد	ترامپ تیم ملی جمهوری اسلامی ایران را تهدید کرد
هدف‌گیری آینده‌سازان کشور	بزرگ‌ترین اختلال عرضه در کمین بازار جهانی	سایه سیاست بر جام جهانی
صفحه ۳	صفحه ۴	صفحه ۷

سخن نخست

استراتژی مدارا؛ چرا امروز وقت تسویه حساب نیست؟

تاریخ نشان داده است که جنگ‌ها و بحران‌ها، بیش از آنکه زمین را بشکافند، فاصله‌های میان قلب‌ها را هدف می‌گیرند. در روزهایی که سایه سنگین نبرد و التهاب بر سر شهرها سنگینی می‌کند، شاید سخت‌ترین کار، حرف زدن از «بخشش» و «مهربانی» باشد. اما حقیقت این است که دقیقاً در همین لحظات، ما بیش از هر

کاسبان ویتترین عید ندارند، مردم خرید را به تعویق می‌اندازند

بازار ایران زیر سایه جنگ

طلافروشان میان رکود و نگرانی

در شرایط عادی، اسفند یکی از ماه‌های مهم بازار طلاست. خرید هدیه، پس‌اندازهای نوروزی و مراسم‌های خانوادگی تقاضا را افزایش می‌دهد. اما امسال شرایط متفاوت است.

یکی از طلافروشان می‌گوید: «نه خریدی هست نه فروش. روزهاست قیمت با ثباتی در بازار نیست مشتری‌ها بیشتر می‌خواهند طلا نگه دارند. ما هم نگرانیم که اصلاً امنیت

نگهداری طلا چطور می‌شود. خیلی‌ها همه گاو صندوقشان را خالی کردند.» گویی در چنین شرایطی طلافروشان با دو

بحران همزمان روبه‌رو هستند؛ رکود بازار و نگرانی درباره امنیت سرمایه.

اگر امشب یا همین امروز بحران جدی شود و فقط چند دقیقه برای ترک خانه وقت باشد، سؤال ساده اما تکان‌دهنده این است: مردم ایران واقعاً چه چیزی برای برداشتن آماده دارند؟

چک‌هایی که موعدهشان رسیده

بخش بزرگی از اقتصاد خرد ایران با چک می‌چرخد. مغازه‌دار کالا را با چک چند ماهه می‌خرد و امیدوار است در اسفند با فروش شب عید آن را پاس کند. اما وقتی فروش اتفاق نیفتد، زنجیره‌های از بدهی شکل می‌گیرد.

فروشنده لوازم خانگی در یکی از خیابان‌های تجاری تهران می‌گوید: «چند چک سنگین داریم که روی فروش شب عید حساب کرده بودیم. اگر بازار راه نیفتد پاس کردنشان خیلی سخت می‌شود، شاید هم اصلاً پاس نشوند.» اقتصاددانان می‌گویند رکود ناگهانی در بازار می‌تواند موجی از چک‌های برگشتی ایجاد کند؛ موجی که اگر ادامه پیدا کند، بسیاری از

کسب‌وکارهای کوچک را تا مرز ورشکستگی می‌برد. **دانشجویانی که آینده شغلی‌شان معلق است**

در این میان فقط کاسبان نیستند که با پلاتیکفی روبه‌رو شده‌اند. دانشجویان و دانش‌آموزان هم در نوعی تعلیق قرار دارند. دانشجویی یکی از دانشگاه‌های آزاد تهران می‌گوید: «کلاس‌ها مرتب جایه‌جا می‌شود. بعضی آنلاین، بعضی تعطیل. کسی دقیق نمی‌داند سال تحصیلی چطور تمام می‌شود.» این تعلیق آموزشی برای بسیاری از جوانان به معنای تعویق ورود به بازار کار هم هست.

به‌قلم: پوپا و کیلی

کارمندانی که نمی‌دانند عیدی می‌گیرند یا ...

در بسیاری از شرکت‌های خصوصی فروش کاهش پیدا کرده و مدیران ترجیح داده‌اند برنامه‌های توسعه و حتی ادامه‌کار را متوقف کنند. یکی از کارمندان یک شرکت بازرگانی می‌گوید: «فروش شرکت خیلی کم شده. هنوز کسی اخراج نشده، اما همه می‌دانیم وضعیت پایدار نیست. حتی درباره عیدی هم چیزی معلوم نیست.»

در چنین شرایطی شغل‌ها هنوز از بین نرفته‌اند، اما وضعیت انتظار قرار دارند؛ وضعیتی که می‌تواند با طولانی‌شدن بحران به بیکاری تبدیل شود. مثل همه آنچه در سال قبل و حتی در جنگ ۱۲ روزه اتفاق افتاد و بسیاری از افراد در شرکت‌ها تعدیل شدند.

در میانه فضای جنگی و اضطراب‌های ابتهاش‌شده اجتماعی، امیرحسین جلالی ندوشن هشداد می‌دهد که تداوم «وضعیت ویژه» و بمباران خبری می‌تواند فرسودگی روانی جامعه را تشدید کند و تأکید می‌کند: «اقداماتی از سوی حاکمیت که نشان دهد به مردم نظر دارد و همه مردم را در یک بعد ملی با نیازها و نظراتشان لحاظ می‌کند، هیچ تضادی با وضعیت جنگی ندارد.»

شغل‌هایی که هنوز نفس می‌کشند

در میان این رکود، برخی مشاغل هنوز فعال‌اند. سوپرمارکت‌ها، داروخانه‌ها، فروشگاه‌های مواد غذایی و خدمات درمانی همچنان مشتری دارند، چرا که به نیازهای روزمره مردم مرتبط هستند. با این حال حتی در این بخش‌ها هم نشانه‌هایی از فشار اقتصادی دیده می‌شود؛ افزایش هزینه‌ها، کاهش قدرت خرید مردم و نوسان قیمت‌ها.

اسفندی که از دست رفت

اقتصاد ایران در اسفند امسال نه در رونق است و نه در رکود کامل؛ بلکه در وضعیتی از انتظار و بی‌تصمیمی قرار گرفته است. مردم خریدهای بزرگ را به تعویق انداخته‌اند، کسب‌وکارها سرمایه‌گذاری جدید انجام نمی‌دهند و بازارها با احتیاط کار می‌کنند. در چنین فضایی حتی شغل‌هایی که هنوز فعال‌اند، با نگرانی به آینده نگاه می‌کنند. برای بسیاری از کاسبان، اسفند مهم‌ترین ماه سال بود؛ ماهی که قرار بود بدهی‌ها را صاف کند، چک‌ها را پاس کند و سرمایه‌ای برای سال بعد فراهم کند. اما اسفند امسال از دست رفت. نه بازار شب عید شکل گرفت، نه خریدهای نوروزی رونق گرفت و نه حتی حال و هوای عید در شهر دیده می‌شود.

اقتصاد زیر سایه جنگ

جنگ فقط در میدان نبرد اتفاق نمی‌افتد؛ جنگ در بازارها، مغازه‌ها و زندگی روزمره مردم هم جریان دارد. در اسفند امسال بسیاری از شغل‌ها درگیر این جنگ شده‌اند؛ بعضی هنوز ایستاده‌اند، بعضی زمین خورده‌اند و بعضی در تعلیق مانده‌اند. اقتصاد در چنین شرایطی بیش از هر چیز به ثبات نیاز دارد؛ ثباتی که بتواند دوباره بازارها را روشن کند و امید را به زندگی روزمره برگرداند. اما تا آن زمان، اسفند ۱۴۰۴ برای بسیاری از کاسبان با یک جمله در ذهن خواهد ماند: «اسفند ۱۴۰۴ نه لحظه‌ای و نه حتی ذره‌ای بوی عید نبود.»